

Боазъ и по Араба-Йолу, като се върви покрай гробищата Будоръ; оттамъ до Будуровата нива; отъ тамъ на лѣва страна, като се дойде пакъ до Будурова пѣтъ по Драгойския пѣтъ; отъ тамъ двата като смѣсватъ мѣстността на дѣсна страна и като се върви по речения пѣтъ на лѣва страна; отъ тамъ по дѣсната страна на Златаришкия пѣтъ; отъ тамъ до Герджикъ баиръ; отъ тамъ до Петровата нива; отъ тамъ покрай пѣтя, който отива за Узунъ-тарла, до мѣстността съ име Акъ-ямурлукъ; отъ тамъ, като преминимъ речения пѣтъ, до Недковата нива; отъ тамъ покрай пѣтя, който отива за рѣта; отъ тамъ до нивата на Ермени Иванъ; отъ тамъ като се върви надолу до нивата на Кючюкъ Пею; отъ тамъ до челото на Драгановата нива; отъ тамъ до Кжпиновската вода (рѣка); отъ тамъ като се премине речената рѣка до вътрешността на гората; отъ тамъ по дола на малкия и голѣмъ Тепе боазъ; отъ тамъ до Гьола; отъ тамъ до Петровата нива; отъ тамъ до Дервентския трапъ; отъ тамъ до Свинското пладнище; отъ тамъ до Николовата поляна, която е върху Балкана, който се казва Шерюнчъ; отъ тамъ до ветия пѣтъ; отъ тамъ до Ермудлеви оглеака (?); отъ тамъ по върха на речения балканъ, като се отива до боаза на рѣката при Кжпиновския манастиръ; преминава се рѣката нагоре изъ баиря до Поповъ долъ; отъ тамъ като се върви по рѣта на речената могила до Добродѣлския баиръ; отъ тамъ до Плаковския долъ; отъ тамъ до манастирската черкова; отъ тамъ до Крушевия баиръ; отъ тамъ до калугерската нива; отъ тамъ до нивата на Добри Недевъ; отъ тамъ до нивата на коджа Стоянъ; отъ тамъ надолу изъ баиря до дола Слатина; отъ тамъ до могилата Мешеликъ; отъ тамъ до нивата на Узунуглу Тодоръ; отъ тамъ до края на нивата на Зюль Факъръ; отъ тамъ до манастирската нива; отъ тамъ до Джевиъзъ тепе, което е покрай пѣтя на чифлика Мехмедъ ага; отъ тамъ до Калинъ баиръ; отъ тамъ до Ихламуръ Сартъна (липовъ рѣтъ); отъ тамъ до Алипиевата кория; отъ тамъ като се върви по рѣта до Нунова пѣтъ, който е по рѣта на Липовата кория; отъ тамъ по речения пѣтъ, като се възвие, завършва до мѣстото, отъ гдето се тръгва.

Ала цѣлото землище на селото не ще да е влизало въ вакъфа на Старата майка. Имало е и частенъ султански имотъ.

Ето другъ документъ, отъ който се вижда, че части отъ землището принадлежали на султана:

ПРОДАВАТЕЛНО. *Хаджи Мемшиъ Алендаръ Зеде Мехмедъ ага* съ тапия владѣе и притежава земи около 35 дюлюмя, съ петъ дървета, при съседи: бентъ (язъ) рѣка Дрѣнта, общественъ пѣтъ, лежащъ въ землището на село Кжпиново, което е частно султанско село (хасъ хумаюнъ Кариелерденъ), Търновски окръгъ, възложено върху насъ да го управляваме и владѣемъ (стопанисваме) отъ мартъ 1251 (1835) г., а също и воденицата „Надежда“ съ 4 камѣка. Тѣзи имоти доброволно той продава за 14,000 гроша на манастирския монахъ *хаджи Паисия*, за да бждатъ вакъфъ на Кжпиновския манастиръ Св. Никола, да ги владѣе законно. За това му се издава надлежната тапия (владало) 1252 отъ Егира (1836).

Отъ това продавателно се вижда, че *Хаджи Мемшиъ ага* ималъ имоти въ землището на султанската частъ, а тѣзи имоти сж били въ горитѣ надъ манастира „Св. Никола“. Мехмедъ ага къмъ 1835 г. вече не ще е могълъ да ги използува, западналъ и решилъ да се изсели отъ Кжпиново, та продалъ имота за 14,000 гроша на манастира, защото въ селото не ще да е имало богатъ човѣкъ, който да брой изведнажъ 28 кесии гроша.

Горнитѣ документи опредѣлятъ собственостъта на землището презъ 1817 — 1836 г.